

Til *miljøministeren* (3/2 87) af:

Albrechtsen (VS):

»Kan ministeren oplyse, efter hvilke regler og retningslinier klappinger administreres i danske territorialfarvande og i farvandene uden for territorialfarvandene?«

Begrundelse

Danmark har tilsluttet sig internationale konventioner, der har regler om dumpning af optaget havnesediment m.m.

Der synes dog at være forskellige sæt regler, der regulerer klappinger; f.eks. er der både i Oslokonventionen og i Londonkonventionen vedtaget retningslinier, og disse retningslinier afviger på visse punkter fra hinanden. Tillige har Danmark tilsluttet sig Østersøkonventionen, der også har regler for klappinger. Hertil kommer, at den danske havmiljølov regulerer klappinger.

Ministeren har i sin besvarelse af spørgsmål nr. S 470 oplyst, at ordlyden med hensyn til mængden af forurenende stoffer i klapmateriale er mere lempelige i Østersøkonventionen end i Oslokonventionen og Londonkonventionen.

På baggrund af ovenstående synes der at være nogen uklarhed om, hvilke regler m.v. der gælder for danske klappinger såvel i territorialfarvandene som i farvandene uden for disse.

Svar (11/2 87):

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Jeg har forelagt spørgsmålet for Miljøstyrelsen, som oplyser følgende, hvortil jeg kan henholde mig:

»Havmiljølovens bestemmelser om klappning (§§ 27–31) er i alle tilfælde grundlaget for Miljøstyrelsens administration af klapsager. Som nævnt i besvarelsen af spørgsmål nr. S 470 er *ordlyden* i Oslo- og Londonkonventionerne tilsyneladende mere restriktiv end *ordlyden* i Østersøkonventionen. Miljøstyrelsen må imidlertid fremhæve, at Østersøområdet på grund af sin sårbare natur er blevet udlagt som »særligt havområde« i en række forbindelser, herunder dumpningsområdet, hvor Østersøkonventionen i modsætning til de to andre nævnte konventioner forbyder dumpning bortset fra klappning. Af bemærkningerne til havmiljølovens § 28

fremgår, at der ikke er de samme betænkeligheder ved klappning som ved dumpning i øvrigt, og da Oslo- og Londonkonventionernes nylig vedtagne retningslinier ikke opstiller definitioner af begrebet sporstoffer i forbindelse med klapsager, vil det være naturligt at fortolke disse konventionsregler i overensstemmelse med reglerne i Østersøkonventionen, i hvis ordvalg der må antages at foreligge en vurdering af, hvad der selv i et sårbart område kan accepteres klappet. Der er derfor efter Miljøstyrelsens opfattelse tale om, at de mest restriktive regler for klappning er opført i Østersøkonventionen, og Miljøstyrelsen benytter derfor disse regler ved sin vurdering af konkrete sager.

Miljøstyrelsen giver som udgangspunkt kun tilladelse til klappning på søterritoriet.«

Spm. nr. S 619

Til *miljøministeren* (3/2 87) af:

Albrechtsen (VS):

»Kan ministeren oplyse, hvor klapmateriale fra Københavns Havn blev anbragt, før man begyndte at dumpe det i Nord- og Mellembassinet, og tillige oplyse, efter hvilken lovgivning og hvilke regler og konventioner denne tidligere anbringelse blev administreret, og hvorledes disse regler m.v. måtte adskille sig fra de regler, der er gældende i dag?«

Begrundelse

Af ministerens besvarelse af spørgsmål nr. S 470 fremgår det, at Miljøstyrelsen standse Københavns Havnevæses klappinger af oprenset slam fra havnen, men gav tilladelse til at lægge klapmateriale i Mellem- og Nordbassinet.

Da det er spørgerens opfattelse, at der fra Københavns Havn er tale om særdeles stærkt forurenede klapmateriale, er spørgeren interesseret i at få klarlagt, hvilken lovgivning m.v. der har tilladt den tidligere anbringelse af sådant materiale, ligesom spørgeren er interesseret i at vide, hvilke konkrete lovbestemmelser der tillader, at der dumpes stærkt forurenede materiale i Københavns Havn i dag.

Svar (11/2 87):

Miljøministeren (Chr. Christensen):